هرکس برده اش را متهم به زنا کند و برده اش از آنچه آقایش می گوید، پاک و بری باشد، روز قیامت شلاق زده خواهد شد مگر اینکه سخنش در مورد او درست باشد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «مَنْ قَذَفَ مَمْلُوكَهُ، وَهُوَ بَرِيءٌ مِمَّا قَالَ، جُلِدَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِلاَّ أَنْ يَكُونَ كما قَالَ»: «هرکس برده اش را متهم به زنا کند و برده اش از آنچه آقایش می گوید، پاک و بری باشد، روز قیامت شلاق زده خواهد شد مگر اینکه سخنش در مورد او درست باشد».

[صحیح است] [متفق علیه]

اگر کسی برده اش را متهم به زنا کند، حد قذف یا همان تهمت زنا در دنیا بر وی جاری نمی شود؛ چون حدود، کفاره هایی هستند برای کسانی که بر آنها اقامه می شوند؛ و چون در آخرت عذاب می شود و برای تهمتی که زده حد بر وی جاری می گردد، در دنیا حد قذف بر او جاری نمی شود؛ و اجماع علما بر این است که حد آن در دنیا بر او جاری نمی گردد. و آقای برده حد زده نمی شود چون برده اش را جز با یقین و غلبه ی ظن متهم نمی کند و با متهم کردن وی، بهای او کاهش پیدا می کند و این ضرری متوجه صاحب برده است. و این حدیث تخصیص این کلام الهی می باشد که می فرماید: «وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاء فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً» [نور: 4] «و کسانی که [مردان و] زنان پاکدامن را [به زنا] متهم می کنند و چهار شاهد [بر ادعای خود] نمی آورند، آنان را هشتاد تازیانه بزنید».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58244